

חוק לתיקון פקודת זכות יוצרים, תשי"ג—1953 *

החלפת שם
ושינוי סונחים

1. לפקודת זכות ההעתקה (קופירייט) ¹, בכל מקום בו מצוי שם זה, ייקרא מכאן ואילך „פקודת זכות יוצרים“; לחוק הקופירייט, 1911 ², בכל מקום בו מצוי שם זה, ייקרא מכאן ואילך „חוק זכות יוצרים, 1911“, ובכל מקום בחוק שכתוב בו „זכות העתקה“, „קופירייט“, „זכות העתקה (קופירייט)“ או „קופירייט (זכות העתקה)“ קרי „זכות יוצרים“.

תיקון
הפקודה

2. פקודת זכות יוצרים תתוקן כך —

(א) אחרי סעיף 3 יבואו סעיפים אלה:

4. זכות יוצרים ביצירה שלא נתפרסמה, תהא למחברה זכות יוצרים עליה, אם היה המחבר בזמן חיבורה אזרח ישראל או תושב ישראל. נתפרסה

5. (1) זכות יוצרים על יצירות אנונימיות ופסיבדונימיות תהא מוגנת חמישים שנה מיום פרסומן; אולם אם גילה מחברה של יצירה אנונימית את זהותו תוך התקופה האמורה, או אם הפסיב-דונים שנקט בו המחבר אינו מניח מקום לספק בדבר זהותו, תהיה תקופת ההגנה כאמור בסעיף 3 לחוק זכות יוצרים, 1911, כפי שתואם בחוק זה.

(2) לענין יצירה משותפת למחברים אחדים —

(i) תתחיל התקופה שבה תהיה זכות יוצרים מוגנת לאתר מותו של מחבר — מיום מותו של המחבר שמת אחרון.

(ii) בכל מקום בפקודה זו ובחוק זכות יוצרים, 1911, שנוכר יום מותו של מחבר — קרי יום מותו של המחבר שמת אחרון.

(3) הגנה שלאחר מות מחבר או שלאחר פרסומה של יצירה תחול עם המוות או עם הפרסום, אלא שאת תקופתה לפי החוק יהיו מונים מיום ה-1 בינואר של השנה שלאחר המוות או שלאחר הפרסום.

6. נחתם כתב אמנה בין ישראל ובין מדינה אחרת בענין הגנת זכות יוצרים, או שישאל הצטרפה לאמנה בענין זה, רשאי שר המשפטים להורות, בצו שפורסם ברשומות, כי היצירות שהאמנה מחייבת את הגנתן בישראל יהיו מוגנות על פי ההוראות שבצו. הגנתה של יצירה כאמור לא תהיה יתרה על ההגנה שהיתה ניתנת לאותה יצירה אילו פורסמה לראשונה בישראל — אם פורסמה, או אילו היה מחברה אזרחי ישראלי בזמן שנתחברה — אם לא פורסמה; אך מותר יהיה להורות בצו על הגנה יתרה מזו אם הוסכם על כך באמנה, אבל לא יותר מכפי שהוסכם.

הגנת
יצירות זרות

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בשבט תשי"ג (2 בפברואר 1953); הצעת החוק ודרכי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 139 מיום כ"ט כחשוון תשי"ג: (17.11.52), עמ' 18.
1 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ה, עמ' 364.
2 חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2633.

הפרסום הראשון 7. (1) יצירה שפורסמה בכמה ארצות תוך שלושים יום מיום שפורסמה לראשונה — יראה כאילו פורסמה בכולן כאחת.
 (2) יצירה שפורסמה בישראל ובארצות אחרות כאחת — יראה כאילו פורסמה לראשונה בישראל; אולם לא יראו יצירה כאמור כאילו פורסמה בישראל אם היה הפרסום בישראל למראית עין בלבד.

(ב) סעיף 4 יסומן כסעיף 8.

3. ההוראות הבאות של חוק זכות יוצרים, 1911, לא יחולו בישראל: פסקה (ב) בסעיף 1 (1), התנאי לסעיף 3, סעיף 4, התנאי לסעיף 5 (2), סעיף 16 (1), התנאי לסעיף 16 (2) והסעיפים 17 (1), 29 ו-35 (3).

4. הוראות חוק זה יחולו על כל יצירה שהיתה מוגנת ביום תחילת תקפו, אך לא יפגעו בזכויות יוצרים שנוצרו או שנרכשו לפני תחילת תקפו.

פנחס רוזן
 שר המשפטים

לוי אשכול
 שר האוצר

ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

מספר 18

חוק לתיקון פקודת העתונות, תשי"ג—1953 *

תיקון הפקודה

1. פקודת העתונות¹, תתוקן כך:

(א) בסעיף 8 —

(1) בסעיף קטן (1), במקום המלים „שתי העתקות מכל גליון למשרד המזכיר הראשי ועוד שתי העתקות למושל המחוז” יבואו המלים „העתקה אחת לגגן המדינה, אחת לספריית הכנסת, אחת למשרד הפנים, אחת למשרד החינוך והתרבות ואחת לממונה על המחוז, ואילו שתי העתקות לבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי”;

(2) בסעיף קטן (2), במקום המלים „שני פונטים” יבואו המלים „עשרים וחמש לירות”.

(ב) בסעיף 24 —

(1) במקום הערת השוליים תבוא הערת שוליים זו: „חובה למסור העתקות ספרים”;

(2) בשורה הראשונה ובשורה השלישית יימחקו המלים „שתי העתקות”;

* נתקבל בכנסת ביום י"ח בשבט תשי"ג (3 בפברואר 1953); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 123 מיום ו' בתמוז תשי"ב (20.6.52), עמ' 260.
 1 תיקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1101.